

NIEUWJAARSSPEECH 2018

Lieve aanwezigen

Liefde kent geen grenzen

Liefde kent geen leeftijd

En liefde kent geen gender.

En als je verder maar lekker normaal doet dan is er niets aan de hand. Of zoals destijds de nonnetjes in Sister Act in vol ornaat een casino binnenliepen en elkaar opriep vooral te mingelen.. of wel.. lets blend in.

Ja, laten we dát opnemen in het roze stembusakkoord. Normaal zijn en normaal doen.

20- 30 jaar geleden waren we helemaal niet zo normaal en weken we schitterend af alles wat te doen gebruikelijk was. Daarmee konden we ons onderscheiden, hadden we onze eigen cultuur en niet te vergeten waren de feestjes in de scene de grote wegbereider voor alles wat nu blijkbaar mainstream en normaal is.

We zijn er in geslaagd zo verdomd lekker normaal te zijn dat we niet eens meer opvallen.

Mission completed? Misschien wel. Ook omdat er we daarmee erin geslaagd zijn uitvoering te geven aan het tweede artikel in onze nieuwe statuten: we dienen het algemeen belang en hebben als doel te streven naar een diverse en inclusieve samenleving die werk maakt van gelijkheid en emancipatie, zodat mensen volledig kunnen participeren en zich tot hun volle potentieel kunnen ontwikkelen, ongeacht seksuele oriëntatie, genderidentiteit of expressie en geslachtskenmerken.

En als we daarin geslaagd zijn; zijn we lekker normaal en is er ook geen probleem meer. Of zoals ze in de gemeente Westland laatst opmerkten, *en ze hebben er de krant mee gehaald*: homoseksualiteit in Westland een probleem? Welnee! Zolang je maar normaal doet is er niets aan de hand.

Ik krijg een droge strot van dat normaal doen.

Maar is het tegenovergestelde van normaal doen accepteren dat alles maar mag? Ook daar hebben we afspraken over, om te beginnen bij artikel 1 van onze grondwet.

Echter, die eeuwenoude heteronormativiteit, dat normale van Calvijn en consorten is nu juist de reden dat we moeten blijven streven naar een inclusieve samenleving met onbetwistbare plaats voor ons soort mensen. Mensen die niet zomaar in een LHBTI+ hokje te duwen zijn al was het omdat ze verdomme net uitkomen! Flikker je uit de kast krijg je weer een stempel op je voorhoofd van een nieuw kastje!!!

COC Haaglanden heeft de afgelopen jaren zachtjes afscheid genomen van de lettersoep LHBTI+, een soep die ook niet bij iedereen in de smaak viel omdat je altijd wel een groep mensen oversloeg. Mocht dat ik ooit gedaan hebben dan biedt hiervoor wederom mijn excuses aan.

Mijn motto als voorzitter van deze mooie vereniging is: zichtbaarheid, diversiteit en veiligheid.

En lieve mensen wat waren we zichtbaar in 2017. De enorm geslaagde Pride Walk The Hague 2017 krijgt z'n vervolg in 2018. Eens kijken of de onze burgemeester weer zover krijgen om voorop te lopen.

Coming out Day 2017 is weer gezamenlijk met regenboogcoalitie in Haaglanden opgepakt. Ik prijs de gemeentelijke ambtelijke en bestuurlijke vertegenwoordigers voor hun niet aflatende inzet! De gemeente Den Haag is

in 2017 ook regionaal gegaan met de John BlankensteinPrijz. Scouting De Lier is de gelukkige winnaar!

COC Haaglanden vecht voor een inclusieve samenleving met een plek voor iedereen. Een inclusieve samenleving die zich net als de mensen in de samenleving ontwikkelt en evolueert maar waardoor er ook dagdagelijks gestreden zal moeten worden voor onze positie. Onze cultuur is nooit af en blijft ontwikkeling. En weet je wat.... COC Haaglanden ontwikkeld mee!

Soms willen we juist even helemaal niet zo normaal zijn. En willen we een eigen exclusief feestje met heel diverse mensen. Willen we een woongroep voor roze ouderen of een feestje waar even lekker geen ander geslacht welkom is dan vrouwen. Wat is daarop tegen? Wat is er op tegen om als jongeren onder elkaar samen te komen? Gelukkig is ons pand groot genoeg om iedereen een plek te bieden.

Het helpt echter niet wanneer we ons in onze strijd voor emancipatie en gelijkheid alleen maar laten zien op plekken en manifestaties met een duidelijk regenboogtintje. Zo zijn we onderdeel van de netwerkorganisatie Divers Den Haag. Echter.. we laten ons niet vaak zien op de activiteiten van andere netwerkpartners terwijl dat nu juist de kracht is van netwerken!

Zichtbaarheid en veiligheid:

De café-uren zijn uitgebreid

De communicatie-kanalen worden steeds uitgebreider benut

We moeten steeds meer met gebruikersroosters gaan werken voor alle partijen die in ons pand activiteiten hebben.

Het gaat goed! En kan altijd beter.

Zowel regionaal, landelijk als internationaal zijn we in 2017 wederom geconfronteerd met LHBTI-gerelateerd geweld. Wij hebben ook daar onze

mening laten zien en zijn in een grote optocht hand in hand door de stad naar het Spuiplein gelopen. Dat we onderweg een bezoekje brachten aan het Binnenhof nam de politie ons niet in dank af maar gelukkig werd dat door de vingers gezien. Je mag namelijk wel overal jezelf zijn maar niet overal demonstreren... onze excuses. Maar wat waren we kwaad! En aanwezig en vooral: hand in hand, samen.

Of ze nu wel of niet met een betonschaar zijn gaan meppen; of ze nu wel of niet fysiek en verbaal uiting hebben gegeven van intolerantie; enkel en alleen al de schijn is walgelijk.

COC Haaglanden maakt een vuist. Een vuist tegen iedere vorm van opgelegde heteronormativiteit, intolerantie en onverdraagzaamheid.

En soms steken we ook onze middelvinger op en doen we lekker ons ding. Gaan we op onze manier feest vieren en blij zijn. Staan we op boten uit ons dak te gaan. Pakken we iedere gelegenheid voor een feestje aan als reden om een party te geven!

Maar laten we niet vergeten waartoe we zijn opgericht en al ruim 70 jaar strijden.

Alleen al in Den Haag krijgen we straks te maken met 16 verschillende politieke fracties in de raad die alle 16 onze aandacht verdienen om onze doelstellingen te verwezenlijken.

Een roze stembusakkoord? Misschien is dat wel het antwoord op onze wensen. Maar laten we vooral gaan stemmen en onze stem laten horen. Hierbinnen, buiten op straat en wie weet straks tijdens onze eigen gaypride op de Haagse grachten!

PROOST!